

કીર્તન.

(૧૯૧૨)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
અમદાવાદ પ્રાર્થનાસમાજ તરફથી
રા. બ. રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ.
ડે. ઝોલીફન્ટ રોડ—અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૧૯

સને ૧૯૧૨

અમદાવાદ, જેમાસાને ચકલે ધિ ' નટવર ' પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
લોગીસાલ નારણદાસ બોડીવાળાએ છાપ્યું.

૪૩૪૩.૧

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૪૪.૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૩૧૦૧

વિષય ૬ : ૪૨.

कीर्तन.

(अभेदावाह प्रार्थना सभाजना ४१ भा वाषिष्ठेत्सव समये)

१

यं शैवाः समुपासते शिवइति ब्रह्मते वेदान्तिनो ।
 बौद्धाबुद्ध इति प्रमाणपटवः कर्तेति नैयायिकाः ॥
 अर्हन्तित्यय जैनशासनरताः कर्मेति मीमांसकाः ।
 १०५ यं वो विदधा वाञ्छितफलं त्रैलोक्यनाथो हरिः ॥ १ ॥
 यं योद्धेति च मूसशासनरताः स्त्रिस्तेति च क्रिश्चना ।
 इर्मइदेति भजन्तिस्त्रिन्दगिरया यं श्वाद्दुस्ता जनाः ॥
 अल्लावेत्यय मूर्तिभंजनपरा माहम्मदा यावनाः ।
 सर्वेशः कङ्कणानिधिः स वितरत्वस्मासु सन्मंगलम् ॥ २ ॥

२

देवा हो जय देवा हो, पतितपावन आम्हां फवा हो.
 नाथा हो दीनानाथा हो, तुझिया चरणीं राहो माया हो. देवा.
 बंधु हो दीनबंधु हो, संत जन म्हणे कृपासिंधु हो. देवा.

३.

वंडु विघ्नहरा, विषु वरिष्ठ सकळ धृष्ट,
 सत्य सुभक्षता. वंडु०
 प्रह्लादीत गाढ नित्य पाशुं मुक्ति अजिहित;
 जेज अभारी प्रखिपत तुं प्रभु ताता, वंडु० १.

४.

पावन करीने प्रभु भति शुभ आपोरे;
 हाथ जोडि प्रभु कडं छुं विलापोरे. पावन०
 आ ससार विशे तुज विषु कोध तारक नथी भगवानरे,
 तारक तारक तारक रे,
 तारक प्रभु माडूं त्रिविध दुःख आपोरे. पावन १.

લલ્લ ચોરાસી ફેરે ફીર કર, સુંદર તનકો પાયા. કમલમુલ.
 લાયા પીયા મુલ્લસે સોયા, નાંદક જમાના સોયા. કમલમુલ.
 કહત કબીરા મુનોભાઈ સાધો, આયા વેસા ગયા. કમલમુલ.

જિનકે હૃદયે ભગવંત નહીં ઉન નર અવતાર લિયો ન લિયો

તિમિર જો હૃદયનાં બધાં જશે,
 પ્રગટ કાન્તિ પરમેશની થશે,
 હૃદયમાં કરિ તમારું દર્શન,
 પ્રભુ પદે પ્રભુમિયે પ્રતિક્ષણ.

પાપ તાપ દુઃખ છૂટિયાં, તિમિર ગયાં સહુ દુર;
 હરિમુલ્લ સંમુલ્લ સર્વદા, મોદ અલંકૃતિ ઉર.

અતિ તીક્ષ્ણ ધારા,	ખડ્ગની છે જેમ,	
દુર્ધટ છે તેમ,	ભવ પંથ.	૧.
સાવધાન રહી	પગલું મૂકાય,	
લક્ષ ન ચૂકાય	લક્ષ્ય રથલે.	૨.
હૃદયમાં રાખો	બ્રહ્મ સન્નિધાન,	
ધર્મ અનુધાન	આચરે તે	૩.
સત્ય તે મહાત્મા	જનમાં ગણાય,	
પુણ્ય ગતિ થાય	સત્ય તેની.	૪.

ગાંધીજી તમારું નામ રચ્યું છે જેણે વિશ્વધામ,
 દયાનો જ્યાં નહિં વિરામ વરસે નિયત ધારા,
 જ્યોતિ જેની ગગન ગગન કીર્તિ વ્યાપી અતુલ ભુવન.
 પ્રીતિ જેની પુષ્પિત વન કુસુમિતરંગ સારા. ગાંધીજી
 જેનો શુભ પારસ રતન પાપી જન મન તાપ થમન,
 પ્રસાદ જેનો પ્રણુત ભક્તજન સુખદાતા.
 અંતહીન નિર્વિકાર મહિમા પ્રભુ અપાર,
 મુનિજન મન વચન થાકે તારા યશ શુભ ગાતાં. ગાંધીજી

११

अहन्यहानि भूतानि गच्छन्तीह यमालयम्,
शेषाः स्थावरमिच्छन्ति किमाश्चर्यमतः परम्.

१२

रक्षा किसिका न कुछ ठिकाना, घड़ीमें कुछ है घड़ीमें कुछ है;
अजब तर्हका यह है जमाना, घड़ीमें कुछ है घड़ीमें कुछ है.
कहां है दारा कहां है अकबर, कहां है अर्जुन कहां लुबिस्वर
होवे यहांसे सभी रवाना, घड़ीमें०

१३

शुद्ध ज्ञानसें कुछ नहीं सुधरे, क्यों लिख लिख पुस्तक धरना है;
माणो मांहे मन राखो उन्हें, यदि भय दुःख शोक निवरना है.

१४

जीने आपकु देखा नहीं, तन मनकु खोजा नहीं,
मन मेलकू धोया नहीं, न्हाया हुवा सो क्या हुवा.
कुत्ता हुवा घनमालका, धंधा करे जंजालका,
हिरदा हुवा चंडालका, कासी गया सो क्या हुवा.
काजी किताबें खोल कर, नसिहत करे है ओरकु,
आपी अदल चलता नहीं, काजी हुवा सो क्या हुवा.

१५

जीवन सार बिसारा, क्यों मन०
मभु पद सेवा त्याग मूढ तू, फिरे अंध मतवारा.
विषय परायण होय जगत्में, धर्मसे कियो किनारा,
काम क्रोध अरु लोभ बश हो कर, हित अपना न विचारा.
धन दारा सुत काम न आवे, जिन पर किया सहारा,
जिस जगमें तू भूल रह्यो है, दो दिनका है गुजारा.
पाप ताप संताप दुःख सब, जो तू चाहें निवारा,
कर अनुताप शरण हरि ले तू, जो जग माण अबारा.

१६.

छुटये अभावे	कृपाथी यथावे,
सधणा निवावे	विघ्न अथ.

तभारी कृपाधी	कष्ट सर्व नय,
सत्य भारां थाय	पाप क्षय.
तभारी कृपाधी	थाय विघ्न लय,
भजे सत्य नय	सत्कार्यभां.
तभारी कृपाधी	भजे छष्ट इल,
पासे शत्रु गल	पराजय.
कृपाकान्त रडो	सर्वदा सहाय,
शुभ कार्य थाय	सर्व सिद्ध.
सभीष आवीने	कड़ं छुं विनय,
देव दयाभय	द्या आश्रय.

१७.

नय नय सन्निहृद्यन आनंद,	नय नय कृपाकान्त सुखकंद.	१
नय नय जगदीश्वर जगवंध,	प्रणुमे सकल लक्ष्म जनवृंद.	२
नय नय जगदाधार दयाल,	नय नय प्रणुत लक्ष्म प्रतिपाल.	३.
नय नय मात तातने भ्रात,	जल्लो सकल हृदयनी वात.	४.
नय नय विश्वेश्वर विश्वेश,	हरशो पाप ताप निःशेष.	५.
नय नय भंगलभय महाराज,	राजो शरणुगतनी लाज.	६.
नय नय लवतारक लगवान,	आपो तमे अलय वरदान.	७.
नय नय सकल सृष्टि आधार,	करशो कृपा सदा विस्तार.	८.
नय नय कड़ुणासिंधु कृपाल,	देशो दर्शन दीनदयाल.	९.
नय नय ज्योतिर्भय जगदीश,	आपो शुभ भंगल आशीष.	१०.
नय नय परमात्मा परब्रह्म,	प्रेरो सदा तमे शुभ कर्म.	११.
नय नय नय नय नय जग राय,	लागे सहु जन भंडण पाय.	१२.

१८

मेरे दिलका मालिक तुही हो तुही हो,
तुही एक राहत तुही जींदगी हो.
मेरा जीस्म दुनियामें रहेता कहीं हो,
हो बीमार याके सलामत भी हो.
पर हरज्या मेरी आंख तुजसे लगी हो,
तेरे वीन न दिलदार मेरा कोई हो.
हो गरमी या सरदी या बारश झडी हो,
हो पर्वत समंदर या नाला नदी हो.

સર હો યા જંગલ મહલ ઝોપડી હો,
 લગન એક તુજસેહી મેરી લગી હો.
 હો દાલત મેરે પાંસ યા મુફલસી હો,
 હો રખતા કોઈ વેર યા દોસ્તી હો.
 મિલે ઝગદા खाना યા ફાક્ અકસી હો,
 તુસી એકમે રહ મેરી રમ રહી હો.
 હો ઇજ્જત યહાં યાકે વે ઇજ્જતો હો,
 खुशો હો મુસીબત યા નીકંદની હો.
 ન તુઝમે મેરી વેવફાઈ કમી હો,
 વહી હો खुदा જીસમે તેરી खुशी હો.

૧૯.

જેમલ રાડોડની દીકરીરે સુણો, મીંડતાઃ એનું ધામ;
 રૂપ સુણ કોઈ સમોવડ નહીં રૂડું, ધર્યું મીરાંભાઈ નામ.
 મીરાં મન મોહનશું માન્યું.

૧૦

મુજને પરણાવો, યોગ ધરાવો, દાસી બનાવો, ખુશિ હું છું;
 છે મુજ મન માતા ! જગત વિધાતા, દે મુખશાતા, પ્રભુ પૂજું;
 હરિ વિશ્વવ્યાપી, ઉર માંહિ સ્થાપી, હુખ સહુ કાપી, નિત્ય ફરું;
 સંજ્ઞા છું દૂર જવા, સંકટ ખમવા, રાણી બનવા, હરિથિ તરું.

૨

૨૦.

‘મેવાડ પતિની રાણી થાનાં જે હર્ષ ના ધરે,
 એક જ એવિ તો બાલા દીડી તે : તુજને ખરે.’

૩.

૨૧.

‘નથી ખિન્ન હું માત ! લગ્ન પ્રસંગે,
 નથી ચિત્ત માડું બરાતું ઉમંગે;
 વરયા નાથ : સચ્ચિદ્ધનાનંદ ચિત્તે,
 જ્યહાં બાઉ ત્યાં તે રહે સંગ નિત્યે.’

૪.

૨૨.

બાળી તો વિકૃતવર કેરી હાર હરીના હેયે,
 ચુએ છે શ્રી ચર્તુભુજનો શીઘ્ર સોની ઘર જઈએ;

અંઝરીઆં જગજીવન કેરાં કાનો કડલાં કાંળી,
વીજીવા ઘુઘરા નારાયણનાં અણુવટ અંતરભ્રમી;
પેટી તો પુરુષોત્તમ કેરી ત્રિકમ નામનું તાળું,
કુંચી કીધી કેશવ કેરી બીજા ઘરેણા બાળુ.

૨૩.

હું ગાંડી થઇ ગીરધારી પાછળ પ્રેમનો પ્યાલો પીધો છે,
વળી સન્નિપાત શ્રીહરી નામનો મુખથી માગી લીધો છે,
મેં શુદ્ધ બુદ્ધ સાથે સંસારી બહેવાર તણ સૌ લીધો છે,
એજ વૃજ વિહારી ગીરધર સાથે નવલો નાતો કીધો છે.

૨૪.

ખાતું નથી પીતું નથી સુતું નથી શર્યા મહીં,
દેહી પડી જાએ ભલે તેની મને પરવા નથી,
જે સત્ય મારી ટેકને ભક્તિ ઉરે સાચી હશે,
તો તરત ગીરધરલાલ કરૂણા કરી બહેલા આવશે.

૨૫.

ઉચોતપુરનો રાણો રાજ્યોરે તે સાથે કરી છે સગાઇ;
પરણાવીને વળાબ્યાં સાસરે કંઇ, લોકિક રીતે મીરાંબાઇ. મીરાં ૫.
દેવીને દેવાં વધામણાંરે ચાલ્યાં, વર કન્યા સહુ જન;
રાણે પારવતીજી પુણ્યાંરે, મીરાંનું તો મોહનમાં મન. મીરાં ૬.
સાસુ કહે સોભાગ્ય વધેરે વહુ નમો શક્તિને પાય;
મીરાં કહે મસ્તક માડું નહીં નમે, વિના શ્રીવિશ્વંભર જગરાય. મીરાં ૭.
સાસુ કહેરે સામી બોલી આજથી મારે, નથી એ વહુનું કામ;
પુત્રને કહ્યું એને રાખો પરી એક, ન્યાડું રચાવો એનું ધામ. મીરાં ૮.

૨૬.

વલીયસી કેવલમીશ્વરેચ્છા
મથી મિરાંને મન ખેદરેખા;
ભક્તિ કથા કીર્તન ઓચ્છવોમાં,
ગાળે સદા તે દિનરાત્ર વામા.

૨૭.

નણુંદ આવી મીરાંબાઈની પાસે બાલી, આ શો માંડયો ઉતપાત,
સાસરે રાણાજીનું કુળ લખાવું વહુ, મહીએર લખાવ્યાં માત તાત મીરાં ૧૦.

૨૮.

‘સ્તવન ભજન શોભે રાજવંશી જનોને !
વિધિ સહુ ઉદારથે છે દરિદ્રી તણા એ.
તમ ગૃહમંદિ આવે સાધુ સંતો વિશેષ,
સુષ્ટિ અતિશય પામે કુંભ રાણાજી કલેશ’ ૧૧

૨૯.

મીરાં કહેરે પ્રાઇ કલેશ ટળવાનો, એજ છે ઉપાય;
કહેજો રાણાજીને પ્રભુને સેવે પ્રેમે, ભક્તિ કરીને હરિ ગાય. મીરાં ૧૨
કહેજો તમારી માતનેરે વૃદ્ધ, થયાં પરબ્રહ્મ ગુણ ગાએ;
હરિ વના કોટી દેવ સેવસો તોએ, મરણ લીતિ નહીં ભયે. મીરાં ૧૩.

૩૦.

વૃત્તાન્ત લાગ્યો નૃપકર્ણ ચાર,
બેઠી મિરાં છે કરિ બંધ દ્વાર,
ઉચ્ચારિ પ્રેમે ‘પ્રિય નાથ નાથ’
કરંતિ સંભાષણ કોઈ સાથ. ૧૪.

૩૧.

સુણતામાં રાણા થયો રાતડોરે ખેંચી, ખડગ ધાયો છે તેણીવાર;
પેઠા મીરાંને મહેલે એકલોરે, કોઇ આવે ના ધાઈ દીધાં દ્વાર. મીરાં ૧૫

૩૨.

ધર્યું મિરાંએ શિર તત્ક્ષણે જ,
નિઃશબ્દ માગ્યો નિજ શીર્ષછેદ;
સંકોચ પામી નૃપ સ્તબ્ધ બિલો,
જ્યલંત કોષે અનિવાર્ય કુલો. ૧૬.

૩૩.

દીઠા ન અન્ય કોઈને મિરાં એકલિ ત્યાં ખરે,
‘ક્યાં છે દર્શાવ તે ક્યાં છે જે સંજે પ્રેમ તું કરે !’ ૧૭

૩૪.

ક્યાં છે પુછા શું રાણા રાખમાં રે, તે તો સઘળે વસે છે ભરપુર;
ધ્યાનમાં ભુવે બેગી પ્રેમી પ્રલક્ષ દેખે, રહે છે દુષ્ટ થકી દુર. મીરાં, ૧૮

કાહાડી ના ખોજી આ કલેશ કપટ સંગે, નિરમળ કરો મન;
પ્રેમ ભક્તિએ પરશ્વદ્વ ભજો તો તમને થાય તહેતાં દર્શન.

મીરાં ૧૯

૩૫.

વિશુદ્ધ વૃત્તિ મીરાંની સમજાઈ કુલથી નહિ,
કપટ ગૂઢ છે કંડુ શંકા એ ચિત્તમાં રહિ.

૨૦

૩૬.

મિરાં બેઠી સ્તવન ભજને મગ્ન છે ચિત્તગાત્ર,
સણા કેરો અનુચર લ્યહાં આવિયો લેઈ પાત્ર;
પાત્રે ધાર્યું વિષમ વિષ તે દાખવ્યું રાણિને ત્યાં,
‘પીઓ આકે ભજન તજિ દો-એહ રાણાનિ આશા.’

૨૧

૩૭.

‘વિષપાન કરું યદિ વા ન કરું,
હરિની સ્તુતિ હું કદિ ના વિસરું.
વિષપાન વિના હરિ સંમુખ છે,
વિષપાન પછી હરિતું સુખ છે.

૨૨.

૩૮.

ખ્યાલો લઈ પિવા નતાં સેવકે કર રોકિયો,
કુંભસિંહ ઉભો આવી દેવીને પાય લાગિયો.

૨૩.

૩૯

હૃદય રમણ પ્રાણનાથ, દીનેશ્વર જગન્નાથ,
મગતનકે રહો સાથ, દીનન હિતકારી.
કાટો મમ મોહપાશ, કરો ક્લેશ સર્વ વિનાશ,
પૂર્ણ કરો મેરી આશ, દુઃખ વિપદ હારી.
કરું સદા તુમસે પ્રીતિ, વિષયનસે હો અતીતિ,
નિત નિત તવ ગાઝં ગીત, શરણ લે તુમ્હારી.
જપું નિત્ય તેરો નામ, ત્યાગોં સર્વ મછીન કામ,
જાઝં નાથ તેરે ધામ, હોકર બલિહારી.

૪૦.

પ્રભુ ભક્તિમાં થયા દીન તુકારામ ખાવા રે,
હરિને યાચે થઈ દીન હૃદયે વસવા રે.
વ્યવહારે ચિંતા ઓછી; પરમાર્થે ભારે રે,
સોળા સાદા તેથી લોકો, ઠંગે વારે વારે રે.

૧૦

૨૦

- પ્રભુ ધરવો હૃદયે મારે, ચિતમાં એ ચિંતા રે,
ગણકારે નવ લેશ માત્ર લોકની નિન્દા રે. ૩.
- કહાનોખા ભાઈ કહ્યું તેણે, ખત પત્ર ઝાઝાં રે,
ઉમરાણી એ સાથે ચાલો, લોકે રહે માઝા રે, ૪.
- તુકોખા કહે ભાઈ, એ છે કાગળના ઘોડા રે,
ભાગે જ્યાં ભમસાગરે આવે લોભ કેરા હોડા રે. ૫.
- દુરાશા કેડું મૂળ એમાં ભર્યા ખરાં ખેડાં રે,
એને ઈંદ્રાયણી માંહે નાંખો, જાય પાપ હેઠાં રે. ૬.
- કહાનોખા કહે 'તમે વેરાગી, સંતનિનું શું થાયો રે ?
ધન, દ્રવ્યનો નાશ કરો તો, કુટુંબ શું ખાયો રે ? ૭.

૪૧.

સાખી.

ખતમાંથી ંહેંચી દિધાં, કહાનોખાને અર્ધ;
અરધાં નિજ નદીને દિધાં, ટાળ્યું સહુ દિલ દર્દ.

૪૨.

જાતે ખુવા કણખી હતા, નહિં શાસ્ત્ર તે શીખ્યા હતા,
શ્રદ્ધા અને સદ્ભક્તિથી હરિ તેમણે પ્રીછ્યા હતા;
ભક્તિરસે બીનું હૃદયબળ પામિયું કવિતા તણું,
આશ્ચર્ય લોકો પામિયા જોઈ ખરું સાધુપણું. ૬.

નિત્યે કથા ખૂવા કરે ગાતા ભજન ઉઘાસથી,
આવે શ્રવણ સાડ઼ ઘણા લોકો નજીક ને દૂરથી;
ઇર્ષ્યા થકી દ્વેષી થયા બહુ બ્રાહ્મણો ને શાસ્ત્રિયો.
સંન્યાસિયો ને પંડિતો અતિ ક્રોધ સહુને આવિયો, ૧૦.

છે જ્ઞાતિનો જે શૂદ્રને જે જ્ઞાનથી વળિ શન્ય છે ?
ઉપદેશ દેવા યોગ્ય છે ? ને શું રચે વળિ ગ્રંથ તે !
અધિકાર એને ક્યાંયિ છે ! પાખંડિ એ પ્રગટયો મહા,
નક્કી ખગાડે ધર્મને, ના જોઈએ એ ગામમાં. ૧૧

એવાં વચન બહુ નીકળ્યાં, પીડા ખુવા પામ્યા અતિ,
યાત્રાસમે બહુ મારિયા, ને ખહાર મૂક્યા જ્ઞાતિયિ;
ભક્તિ ભર્યા સહુ કાવ્યગ્રન્થો પાણિમાં ડુબાવિયા,
હાકેમ ને અધિકારિયે વળિ સ્વામિને ધમકાવિયા. ૧૨.

વેઠયું બધું એ દુઃખ તો પણ ભક્તિથી તે ના ચળ્યા,
ના કોધ ચિત્તે લાવિયાના વૈર લેવા સંચર્યા;
આજા મુને હરિ કેરિ, “રસપાન કર તું પ્રેમનું”,
ભવસાગરે તરિ જઇશ તું” —ને એજ સહુને વીનવું. ૧૩.

૪૩.

તુકોબાનાં મુણી એવાં વચને ક્ષાન્તિથી ભર્યા,
લજ્જા પામ્યા સહુ વૈરી આવિને ચરણે ઢળ્યા ૧૪.

૪૪.

મુણી કીર્તિ સ્વામીતણી જે ગવાઈ, શિવાજી મહારજ પામ્યા નવાઈ;
ઘણાં મોકલ્યાં વાહનો ને સવારો, કહાળ્યું મુલાકાત માટે પધારો, ૧૫

૪૫.

પાછા વાળ્યાં તુકાબાએ, અને ઉત્તર મોકલ્યો,
‘રાજદ્વારે નહિ આવું, હરિદ્વારે રહું વશ્યો’ ૧૬.

છત્રપતિ મહારાજ પામ્યા આશ્ચર્ય એ થકી,
જાતે ગયા ખુવા પાસે અષ્ટપ્રધાનને લઇ. ૧૭.

દ્રવ્યરત્ન મહા મૂલ્ય લેટ મૂક્યાં શિવાજીએ,
લીધાં નહી તુકારામે, ને વધા મૃદુ વાણિએ. ૧૮.

૪૬.

‘મુજ દ્રવ્ય હરિ મુજ રત્ન હરિ, હરિ ખોળું સદા બહુ ચત્ન કરી;
નકિ સાર્થક જન્મ તાણું કરવા, નિત્ય આ હૃદયે પ્રભુને ધરવા. ૧૯.

૪૭.

ભક્તિ ભાવથી હું ચરણ ચરણ આવું,
મહા મંગળ ગુણ યશ તમારા જાઉં,

પ્રેમ કુસુમ માલ પ્રભુ પદે વધાવું,
તમે સત્ય, તમે સત્ય, અંતર્યામ, મહોદ્દામ,

મન વિરામ, રાખિ હામ, જપું નામ; કરૂં પ્રણામ,
પુરો કામ, હૃદયધામ, પધારો પધારો, કામ તારો.

આજ દેવો મધુ પેમા દર્શન.

જિમ દર્શનસે મ્હત હો માળી, નૂતન પાવે જીવન.

મયન મરે તવ મુખ લલિત દેસે, હોય વિમોહિત તન મન.

પ્રેમ અજબ ધારા ખીતર, વહે જાય પાવ પ્રહોભન.

અમ મય સંશય વિદાહોય સકલે, ગાંધ બિનલ દયા ગુણ (તવ)

મક્ત હૃદયમે જેમે ચિરાનો, વૈસે પ્રકાસો ફસ છન.

૪૯.

તું પ્રભુ રાજ મહારાજ વિના, મુજ ત્રાતા નથી ત્રિભુવનમાં,
પ્રભુ મહારો ત્રાતા નથી ત્રિભુવનમાં,

ત્રાતા નથી પ્રભુ સુખ દાતા નથી, મને રાખો નિરંતર મનમાં,
પ્રભુ મને રાખો નિરંતર મનમાં. તું પ્રભુ. ૧

સદગુણ નિયમો દાખિ દયાનિધિ, વૃત્તિ રાખો પ્રભુ પદમાં,
પ્રભુ મારી વૃત્તિ રાખો પ્રભુ પદમાં, તું પ્રભુ. ૨

અતિ અચલ ચિત્ત છે પ્રભુ મારું, દોષ થાય ક્ષણ ક્ષણમાં,
પ્રભુ બહુ દોષ થાય ક્ષણ ક્ષણમાં. તું પ્રભુ. ૩.

મંગલ મય ભગવંત તમારું, ધ્યાન ધરું છું હૃદયમાં,
પ્રભુ તારું ધ્યાન ધરું છું હૃદયમાં. તું પ્રભુ. ૪.

૫૦.

સતચિદ્ધન સુખકારક, દુઃખહારક હે;
અનુપમ દેવ દયાલ, જય જગવંદ હરે. ૧

અવિચલ શુભ પદ દાયક, સૃષ્ટિ નાયક હે;
પ્રભુતજન પ્રતિપાલ, જય જગવંદ હરે. ૨

અશરણ શરણ શિવ, અદ્વય કર્ણભય હે;
મંગલકારી મહેશ, જય જગવંદ હરે. ૩

અતિઅદ્ભુત બલધારક, જગતારક હે;
બ્યાપી રક્ષા વિદેશ, જય જગવંદ હરે. ૪

દુર્ગુણ દુર્મતિ નાશક, સ્વપ્રકાશ હે,
મદ્ ગુણગુત ભગવંત, જય જગવંદ હરે. ૫

ભવપતિ ભવદુઃખભંજન, ભક્ત રંજન હે,
આદ્ય અવ્યક્ત અનંત, જય જગવંદ હરે. ૬

જય જય જય જગદીશ્વર, પરમેશ્વર હે;
નિર્મલ નિત્ય નિઃસંગ જય જય વંદ હરે. ૭

પરમ પ્રભુ પદ પંકજે, પ્રેમ ભક્તિથી હે;
નભિયે સદા સાષ્ટાંગ, જય જગવંદ હરે. ૮

